

Inhoudsopgave

Inleiding	9
1. Kundalini	13
Yogatraditie	17
Hindoeïsme	21
Boeddhisme	27
Jodendom	31
Islam	37
Christendom	38
2. Veranderingen in de hersenen	43
Fontein der Eeuwige Jeugd	50
Zalving	55
De piramide van Cheops	60
3. Symbolen en metaforen	65
Slangen en draken	69
Scepters en toverstaven	90
Rivieren	99
Pilaren, ramen, hoorns en ladders	111
Het derde oog	131
Kruinen, kronen en mythische oorden	155
4. Het boek Genesis	173
Adam en Eva	177
Kaïn en Abel	189
Noach en de zondvloed	197
De toren van Babel	211

5. De zeven wondertekens uit Johannes	217
Het eerste wonderteken – De bruiloft in Kana	221
Het tweede wonderteken – De zoon van de hoveling	229
Het derde wonderteken – De verlamde in Bethesda	233
Het vierde wonderteken – De broodvermenigvuldiging	239
Het vijfde wonderteken – Jezus loopt over water	245
Het zesde wonderteken – De genezing van een blindgeborene	251
Het zevende wonderteken – De opwekking van Lazarus	257
Slot	269
Appendix	277
Kundalini-ontwaken: oorzaken, symptomen en adviezen	277
Colofon	284

Lichaam, geest en fijnstoffelijke energie van de mens zijn verbonden met elkaar en beïnvloeden elkaar over en weer. Kundalini is een bron van zeer krachtige energie met een ingrijpende energetische werking. Er is echter ook een belangrijke fysieke component gemoeid met het proces van spiritueel ontwaken.

De kundalini stimuleert de chakra's en deze beïnvloeden op hun beurt weer de organen waarmee ze zijn verbonden. Het hele lichaam ondervindt hierdoor een zuivering en vitalisering. Een nog diepergaand effect heeft de kundalini op de hersenen, met name op de pijnappelklier (epifyse), de hypothalamus en de hypofyse.

Deze beïnvloeding vindt pas plaats in een later stadium van het kundalini-ontwaken, als de energie door de wervelkolom (de sushumna-nadi) is opgestegen en de hersenen heeft bereikt. Voor sommigen beslaat dit een periode van een aantal jaar na het initiële wakker worden van de slapende slang, anderen bereiken dit stadium nooit omdat ze voortijdig stranden in een van de valkuilen op deze weg.

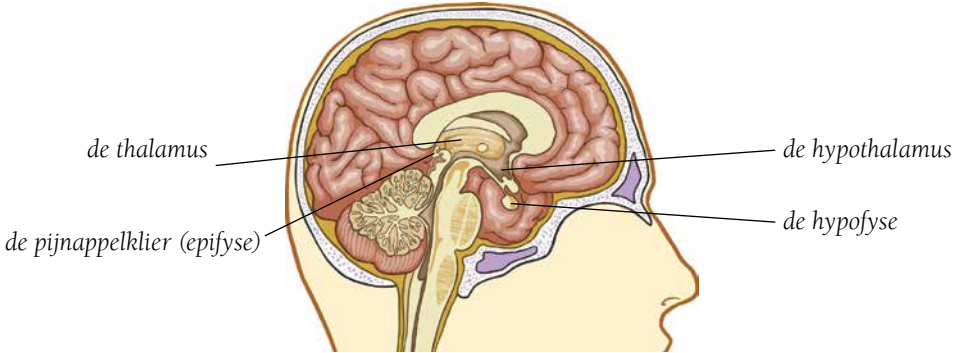
Als de kundalini aankomt bij het zesde chakra worden de pijnappelklier, de hypothalamus en de hypofyse gestimuleerd om hormonen en opiaatachtige stoffen aan te maken die zorgen voor een bewustzijnsverruiming en een ervaring van gelukzaligheid. Op energetisch niveau vindt de opening van het kruinchakra en het 'derde oog' (op het voorhoofd) plaats.

De pijnappelklier of epifyse

De pijnappelklier is een orgaantje ter grootte van een rijstkorrel, precies in het midden van ons hoofd, tussen de twee hersenhelften in. Het is met veel mysterie omgeven. Een aantal van zijn functies zijn bekend, maar niet alles is al in kaart gebracht. EEG's zijn niet mogelijk door zijn diepe ligging in ons hoofd, wat onderzoek bemoeilijkt.

Wat we weten is dat de pijnappelklier melatonine produceert. Een hormoon dat belangrijk is voor ons bioritme (waken-slapen) en de werking van de hypofyse beïnvloedt (denk hierbij aan regulatie van de menstruatie). Vanaf de puberteit begint dit kliertje langzaam te verkalken, waardoor veroudering van het lichaam optreedt. Via de bloedbaan en door rechtstreekse af-

gifte aan het hersenvocht kan de pijnappelklier invloed uitoefenen op het hele lichaam.

In veel spirituele tradities speelt de epifyse een centrale rol. Het zou in staat zijn opiaatachtige stoffen als DMT (familie van serotonine) af te scheiden en het zou op het fysieke niveau een sleutelrol spelen in het proces van bewustzijnsverruiming.

Interessant is dat dit kliertje licht ontvangende cellen bevat, die ook in onze ogen aanwezig zijn. Welke functie hebben deze cellen midden in het hoofd, waar licht helemaal niet kan doordringen? Sommige evolutionaire biologen gaan ervan uit dat de epifyse een zogenaamd rudimentair oog is; dat het ooit aan de buitenkant van het hoofd heeft gezeten en toen de functie heeft gehad van een echt oog. Een theorie die bij bijvoorbeeld reptielen aannemelijk zou zijn, maar bij mensen? Een andere – minder wetenschappelijke – theorie is dat de pijnappelklier gevoelig is voor subtieler licht dan wij kennen en dat in staat is om diep in ons hoofd door te dringen.

Volgens deze theorie is de pijnappelklier een soort innerlijke antenne die fijnstoffelijke energieën (licht) kan opvangen en hierop kan reageren. Hier is weliswaar geen wetenschappelijk bewijs voor, maar er is wel een overvloed aan verwijzingen in de geschriften en iconografieën van spirituele tradities die hierop duiden.

Volgens deze tradities wordt de mystieke functie van pijnappelklier gestimuleerd door een naar binnen gerichte levenshouding. Omdat de meeste mensen voornamelijk op de buitenwereld gericht zijn, wordt dit vermogen bij maar weinig mensen benut. Ook dat maakt dit terrein moeilijk te onderzoeken.

Verder zou meditatie en andere oefeningen waarbij de zintuigen worden afgesloten maken dat het proces van verkalking van de pijnappelklier vertraagd wordt, wat een verjongend effect zou hebben.

De pijnappelklier heeft qua vorm wel iets weg van een pijnappel (dennenappel), vandaar zijn naam. De dennenappel is als symbool, verwijzend naar spiritueel ontwaken, over de hele wereld terug te vinden.

Hypofyse

De hypofyse bevindt zich midden in ons hoofd, ter hoogte van de neusbrug. Het is onze belangrijkste klier voor de voortplanting, stofwisseling en groei. De hypofyse is verantwoordelijk voor het activeren van de puberteit en produceert onder andere het groeihormoon en het melkklierhormoon (prolactine).

De hypofyse wordt ook wel *meesterklier* genoemd omdat zij invloed uitoefent op alle andere endocriene (hormoonproducerende) klieren van het lichaam. De werkzaamheid van de hypofyse wordt op haar beurt weer geregeld door de hypothalamus en de pijnappelklier. Een functie van de laatste is bijvoorbeeld het voorkomen van voortijdig seksueel ontwaken.

Hypothalamus

De hypothalamus is het oudste deel van de hersenen en staat in verbinding met vrijwel alle organen van het lichaam en de hersenen zelf. Hierdoor heeft hij invloed op veel lichamelijke processen, maar ook op het gevoelsleven van de mens. De hypothalamus ligt tussen de epifyse en de hypofyse in, in het verlengde van de hersenstam en het ruggenmerg.

Het Griekse woord *thalamos* betekent *woonvertrek*; in de oudheid werd aangenomen dat hier de geest van de mens woonde. In veel spirituele tradities wordt de hypothalamus gezien als de plaats in de mens waar God verblijft. Deze plek in de hersenen wordt ook wel *het bruidsvertrek* genoemd, omdat

fysiek gezien hier de vereniging (het heilige huwelijk) van God en de mens zou plaatsvinden. De plaats waar bruid en bruidegom versmelten, waar de mens een *eenling* wordt:

*Velen staan bij de deur,
maar het zijn de eenlingen die het bruidsvertrek zullen binnengaan.*
(Evangelie van Thomas, logion 75)

Ook de taoïsten schrijven een groot spiritueel belang toe aan de ruimte in de hersenen tussen de epifyse en de hypofyse. Zij noemen dit gebied het *Kristallen Paleis*. De plaats waar door spirituele oefening de tegenstellingen – yin en yang – samensmelten en onsterfelijkheid verworven kan worden.

Fontein der Eeuwige Jeugd

Als de geactiveerde kundalini aankomt bij het zesde chakra versmelten de mannelijke en vrouwelijke energieën (ida- en pingala-nadi). Dit wordt het heilige huwelijk of de mystieke bruiloft genoemd: de innerlijke dualiteit in de mens versmelt tot een eenheid, het zevende chakra opent zich en de mens wordt herenigd met zijn Schepper.

Op het fysieke niveau worden de pijnappelklier, de hypothalamus en de hypofyse gestimuleerd om hormonen en opiaatachtige stoffen aan te maken die mede zorgen voor een ervaring van extase, tijdloosheid en eenheid. De stoffen die afgescheiden worden tijdens deze versmelting worden in de yogatraditie *amrita* genoemd: dit is Sanskriet voor *onsterfelijkheid*. Tijdens dit proces ontstaat er een overdruk in de hersenen en kan er vocht via een opening in de neusholte achter in de keel komen. Dit hersenvocht is zoet (honingachtig) van smaak. De overdruk geeft een ervaring van een orgasme in het hoofd. In veel spirituele tradities vindt men, minder of meer verhuuld, verwijzingen naar dit bijzondere proces terug.

Het is de diepere betekenis achter de mythische Fontein der Eeuwige Jeugd. De verkalking van de pijnappelklier vertraagt en de stoffen die door de hypofyse worden afgegeven aan het bloed zorgen voor een algehele vitalisering en verjonging van het lichaam. Het spirituele doel hiervan is de ondersteu-

ning van een proces waarbij het stoffelijke van de mens wordt getransformeerd naar een onsterfelijk lichtlichaam of opstandingslichaam.

In de hindoemythologie is amrita de drank die de goden onsterfelijk maakt. In de iconografie van het hindoeïsme kunnen we verwijzingen naar amrita onder andere terugvinden in het traditionele fonteintje op het hoofd van de god Shiva en de pot met nectar waarmee goden regelmatig worden afgebeeld.

Amrita is etymologisch verwant aan het Latijnse en Griekse *ambrosia*; *ambrosijn* in het Nederlands. Ook ambrosia betekent *onsterfelijkheid* en is in de Griekse mythologie de spijs der goden. Het wordt door duiven (een kundalini-symbool!) aan de goden gebracht en maakt dat ze geen normaal voedsel hoeven te eten.

Amrita in de Bijbel

In het Johannes-evangelie kunnen we lezen dat Jezus niet van het voedsel neemt dat de leerlingen hebben gehaald na een vermoeiende reis door het gebied van de Samaritanen:

En intussen vroegen de discipelen Hem: Rabbi, eet toch iets. Maar Hij zei tegen hen: Ik heb voedsel te eten waarvan u geen weet hebt. De discipelen dan zeiden tegen elkaar: Iemand heeft Hem toch niet te eten gebracht? (Joh. 4:31-33)

En in het boek Openbaring belooft Christus aan de gelovigen: *Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven ... (Openb. 2:17)*. Manna, het brood van God uit de hemel, is een begrip dat afkomstig is uit het Oude Testament. Mozes en zijn volk ontvangen dit als voedsel tijdens hun reis van veertig jaar door de woestijn.

*Hij gaf een bevel aan de hoge wolken
en de deuren van de hemel gingen open,
manna om te eten regende op hen neer.
Hij schonk hun het koren van de hemel,
zij aten het brood van de engelen,
hij stuurde voedsel dat hen verzadigde.
(Psalmen 78:23-25)*

Amrita-symboliek in verschillende wereldgodsdiensten

Boven links: Mohini Devi (een avatar van Vischnoe) – hindoëisme

Boven rechts: Quan Yin – boeddhisme, taoïsme. Onder: Maria Magdalena – christendom

Toen het manna uit de hemel was neergeregend gaf Mozes zijn volk de volgende opdracht: *Iedereen mag er één omer van nemen voor elke persoon die bij hem in de tent woont.* (Ex. 16:16). Het Hebreeuwse *gulgóleth* dat hier is vertaald met *persoon* betekent letterlijk *schedel*. Voor elke schedel een bepaalde hoeveelheid manna. Een mooie, directe verwijzing naar de plek in de mens waar dit Goddelijke voedsel is ‘neergedaald’.

In het boek Richteren heeft de geweldenaar Simson erge dorst na zo’n duizend Filistijnen doodgeslagen te hebben. Op een dieper niveau staan de Filistijnen voor Simsons eigen lagere natuur. Hij roept na dit gevecht God aan:

Toen kloofde God de holte die er in Lechi is, en er kwam water uit. Hij dronk en daarop kwam zijn geest weer terug en leefde hij op. Daarom gaf hij hem de naam Bron van de roepende, die tot op deze dag in Lechi is. (Richteren 15:19)

Lechi is Hebreeuws voor *kaak*. Simsons dorst wordt niet gelest door een waterbron in de buitenwereld, maar door zijn eigen hersenvocht dat is veranderd in *amrita*, de drank der onsterfelijkheid, nadat hij eerst succesvol zijn lagere natuur heeft overwonnen.

Amrita in de Koran

De rechtvaardigen zullen drinken uit een oneindig stromende fontein van wijn, die wordt gemengd met Kafur water. (Koran 76:5-6)

Het zal een witte wijn zijn die degenen die in de Tuin der Zaligheid verblijven niet dronken maakt. (Koran 37:45-47)

Amrita in de kunst

In 1990 publiceerde de arts Frank Lynn Meshberger zijn ontdekking dat in Michelangelo’s wereldberoemde fresco *De Schepping van Adam*, op het plafond van de Sixtijnse kapel in Vaticaanstad, een dwarsdoorsnede van de menselijke hersenen is verwerkt. Wie nauwkeurig en met verstand van zaken kijkt naar het rozerode doek met God en zijn engelen herkent inderdaad in het lijnenspel een anatomische weergave van de hersenen. Meshbergers eigen conclusie was dat de kunstenaar wellicht op deze wijze de schepping van het intellect van de mens wilde benadrukken.

Ik zou zelf graag een lans willen breken voor een andere interpretatie. Het fresco heet *De Schepping van Adam*. Maar wat we zien is een mens die al geschapen is en met wie God probeert contact te maken. De lichaamstaal van Adam drukt echter niet het verlangen naar aanraking uit dat we wel zien bij zijn Schepper. Hij maakt zelfs een tamelijk ongeïnteresseerde en luie indruk. Wat Michelangelo mijns inziens ons wil vertellen is dat wij God kunnen ervaren (aanraken) via onze hersenen, op de wijze zoals in dit hoofdstuk beschreven. Dat God hier ook naar verlangt, maar dat de mens hierin maar amper interesse toont; hiervoor niet veel moeite wil doen. De lichaamshouding van Adam drukt de spiritueel 'slapende' of onbewuste toestand uit waarin de meeste mensen zich bevinden.

Opvallend is ook dat God zijn linkerarm om een volwassen vrouwenfiguur heeft geslagen. Zij maakt de indruk zijn gade te zijn. Zij vertegenwoordigt het vrouwelijke aspect van God: de Shekinah van de joden, Shakti van de hindoes, de Heilige Geest (God de Moeder) van de christenen, Sophia van de gnostici, de kundalini van de yogi's. Wat het fresco van Michelangelo laat zien is dat, na een voltooid kundalini-proces, God de Vader en God de Moeder in ons hoofd met elkaar worden herenigd waardoor wij, geholpen door de productie van amrita in onze hersenen, terugkeren naar een onsterfelijk leven in het paradijs.

De Schepping van Adam

